

være enig med dem. Særlig skal jeg sige til det ærede Medlem for 7de Kred (Hjerre), at hans Betænelighed ved at underkaste disse Fruentimmer Lægevisitation af Hensyn til deres Værdighed, hviler paa en Betragtning, som jeg aldeles ikke kan dele. Jeg mener, at disse Fruentimmer saa grundig have givet Afkald paa deres Værdighed, at det for mig ikke frembyder nogen som helst Betænelighed at underkaste dem denne eller en anden Kontrol. Et andet Spørgsmaal er, om den er tilstrækkelig virksom; det skal jeg imidlertid lade ligge.

Der er med Hensyn til min Stilling til Sagen gjort en speciel Bemærkning fra et æret Medlems (Th. Nielsens) Side angaaende den Maade, hvorpaa jeg havde omtalt de foreliggende Andragender. Jeg har ganske vist omtalt dem som ikke værende af stor Betydning, og navnlig som værende af en særdeles ringe Betydning for Sagen, saaledes som den foreligger i Indstillingen. Men ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet om Stillingen over for de offentlige Huse overhovedet mener jeg ikke, at disse Andragender ere af stor Betydning, idet de, som jeg før sagde, kun indeholde almindelige Betragtninger, som man har hørt saa mange Gange før. Disse Andragender ville hverken for mig eller for noget Medlem i Udvalget kunne bidrage til, at vi skulle indtage en anden Stilling, end vi ellers vilde indtage; de indeholde ikke noget som helst nyt Argument. Men naar jeg endelig efter den Anledning, som er givet, skal tvinges til at omtale disse Andragender, vil jeg ogsaa gøre det. Jeg vil da med et Par Ord sige at paa- vise, at de — i alt Fald efter min Opfattelse — egentlig slet ikke indeholde noget af Betydning for Sagen. Det første Andragende, fra „den kristelige Forening for unge Mænd“, begynder med, at de haabe, at Udvalget vil tage Spørgsmaalet om Prostitutionsens Eksistens eller Sife-Eksistens under Overvejelse — det er nu et meget vidt Omfang — og de ende med at beklage Utugt-husenes Eksistens. Jeg ser ikke, at det indeholder noget særligt; det tager Sigte paa Sagen i sin Almindelighed, som alle jo meget godt kende, og anføre saa for øvrigt, at de med Beklagelse se Utugt-husenes Eksistens. Det have vi jo hørt saa mangfoldige Gange før, og der er

virkelig ikke mere. — Et Andragende fra en meget æret Skolebestyrer siger jo kun dette, at Skoledrengene ved at passere Gader, hvor der findes offentlige Huse, faa deres Fantasi ophidset ved Tanken om, hvad der gemmes bag de grønne Jalouster, saaledes at det kan blive farligt for dem i Fremtiden. Nu maa vi jo erindre, at det, som disse Andragender alle sammen gaa ud paa, er at faa de offentlige Huse affastede. Nu sætter jeg ogsaa, at de offentlige Huse blive affastede, men saa bestaar der private Huse ved Siden af med lige saa mange grønne Gardiner. Det er dog ikke en Argumentation for en lovgivende Forsamling. For øvrigt mener jeg ganske vist, at de unge Mennesker, som ved at passere en saadan Gade faa deres Fantasi besmittet paa en Maade, der vil faa Indflydelse paa deres fremtidige Udvikling, have faaet den i høj Grad besmittet i Forvejen. Det sker langt lettere gennem Litteraturen, at deres Tankegang kommer til at bestæfte sig i den Retning — jeg vil endog sige, at selv en Forhandling som denne gør vist et stærkere Indtryk end det at passere nogle grønne Gardiner. Derfor siger jeg, at det Argument har for mig ikke saa stor Betydning, at det kan komme i Betragtning. — Dernæst kommer det næste Andragende om Soldater, der lade sig forføre ved at gaa til de offentlige Huse. Jeg tror nu imidlertid, at de lade sig fuldt saa meget forføre af de Fruentimmer, der løbe om paa Gaden og bo enkeltvis, og det er jo da ikke de offentlige Huse, der gaa til Soldaterne, men det er Soldaterne, der gaa til de offentlige Huse. Endelig tillader jeg mig at have den bestedne Mening, at de allerfleste Mennesker, der gaa hen til de offentlige Huse, i Forvejen ere ret grundig forførte. Det er min Opfattelse, og jeg tror nok, den skal vise sig holdbar. — Hvad dernæst Grundejerforeningens Andragende angaar, har det ikke gjort noget stærkt Indtryk paa mig, thi der findes i det Almindelige, som jeg finder ganske urimelige. For det første gaar dette Andragende ud fra den Opfattelse, at det er langt bedre, at de offentlige Huse ere spredte over hele Byen, og at der ikke findes en Gade, hvor de ikke ere med visse Mellemrum, i Stedet for at være koncentrerede paa visse Steder. Set fra et Grundejerstandpunkt er